

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4780 *Reial decret llei 5/2015, de 30 d'abril, de mesures urgents en relació amb la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de les competicions de futbol professional.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'esport tradicionalment s'ha considerat un mitjà apropiat per adquirir valors de desenvolupament personal i social; afany de superació, integració, respecte a la persona, tolerància, acatament de regles, perseverança, treball en equip, superació dels límits, autodisciplina, responsabilitat, cooperació, honestedat, lleialtat, etc. Totes són qualitats desitjables per tots i es poden aconseguir a través de l'esport i de l'orientació que els professors, els entrenadors i la família li donin, sempre amb el suport de tots els agents que hi estiguin implicats, de manera que aquests valors es desenvolupin i perdurin en la persona i l'ajudin a un complet desenvolupament físic, intel·lectual i social i per afegiment a una millor integració en la societat en què vivim.

Mentre l'activitat esportiva es va moure exclusivament en l'àmbit aficionat, lluny de l'aplicació de criteris empresarials en la seva gestió, van prevaler aquests valors i l'esport va romandre aliè a la realitat econòmica i als principis i les regles pels quals es regeix. Tanmateix, dos fenòmens recents han marcat la transició cap al que es podria denominar «esport modern»: la professionalització i la comercialització. El procés de professionalització en l'esport es refereix tant a les persones com a les estructures, i s'associa al pas dels esportistes d'un estat aficionat a un altre de professional, però també a la racionalització del funcionament operatiu de les organitzacions dedicades a la promoció i el desenvolupament de l'esport. El procés de comercialització és més recent i s'associa a la transmissió dels esdeveniments esportius a través de diferents mitjans de comunicació, que s'ha traduït en interessants oportunitats de generació d'ingressos per a les organitzacions esportives a través de la venda de drets de televisió, de llicències d'imatge i altres activitats comercials producte de l'exposició mediàtica d'equips, jugadors i estrelles de l'esport.

La confluència de tots dos factors no ha estat homogènia i algunes disciplines ho han experimentat abans que altres o amb més profunditat; en tot cas, aquesta circumstància ha transformat profundament l'esport des d'una doble perspectiva. D'una banda, les disciplines esportives es van acostant a una nova concepció de l'esport com a indústria, i l'estan convertint en un extraordinari motor de creixement econòmic. D'altra banda, a les societats occidentals l'esport s'ha convertit actualment en un fenomen social la importància del qual ha transcendit l'àmbit estrictament esportiu.

II

El consum accelerat i creixent dels esdeveniments esportius a través dels mitjans de comunicació social, en una dimensió que supera àmpliament els mercats nacionals per globalitzar-se, ha transformat completament la configuració clàssica de les competicions esportives oficials més professionalitzades, la sostenibilitat actual de les quals depèn del balanç entre la gestió correcta dels recursos econòmics que atreuen en la seva difusió massiva i la seva capacitat per mantenir-se com un producte atractiu, competitiu i socialment rellevant. En aquest nou esquema, l'impacte econòmic derivat de la comercialització dels drets audiovisuals de les competicions professionals de l'esport és, sens dubte, el factor singular que amb més intensitat condiona les possibilitats de desenvolupament d'aquestes competicions i, al mateix temps, el que millor reflecteix els desequilibris d'aquesta dualitat entre allò econòmic i allò esportiu que les caracteritza.

A Espanya, com en altres països del nostre entorn, és en la competició de futbol professional masculí on convergeixen en més mesura aquestes tendències en les quals els factors merament esportius es combinen amb els propis d'un sector econòmic puixant i amb els elements immaterials i culturals que s'associen amb la pràctica del futbol. I en el relat empíric d'aquest procés complex i no sempre pacífic de les últimes dècades, la influència dels ingressos econòmics derivats de l'explotació dels drets audiovisuals ha estat especialment crítica i determinant tant per consolidar la competició espanyola de futbol professional com una de les de més qualitat reconeguda al món, com per potenciar i desenvolupar el mercat audiovisual, en especial el dels serveis de televisió de pagament. Com a la resta dels països amb competicions de nivell anàleg, el futbol ha utilitzat la televisió com a mitjà fonamental per a l'obtenció de recursos i ingressos, però alhora l'expansió de les televisions i d'altres mitjans i canals de difusió, en particular la televisió de pagament, ha depès i depèn en gran mesura de la seva capacitat per programar partits de futbol professional.

El model de comercialització dels drets audiovisuals de les competicions de futbol professional a Espanya es basa en l'autonomia de la voluntat dels agents intervinents, que gaudeixen de plena autonomia per ordenar les seves relacions comercials. En aquest context, s'ha optat per la venda individualitzada pels equips participants en les competicions, i s'ha reconegut així la titularitat del dret a la retransmissió de cada partit de la competició al club local, si bé s'ha de disposar del consentiment del club visitant. Davant de la progressiva implantació dels models de venda conjunta a tots els països europeus amb competicions professionals de futbol rellevants, el model de venda individualitzat ha exigut que els equips i els operadors audiovisuals hagin d'arribar a acords múltiples per a la difusió dels partits, no sempre compatibles amb les regles del mercat, desiguals quant a la capacitat de negociació de les parts i sotmesos a una permanent conflictivitat judicial, sense que a la pràctica hi hagi hagut participació de les entitats organitzadores de les respectives competicions.

El funcionament inestable i fragmentat d'aquest model de venda de drets audiovisuals ha derivat en una debilitat estructural del sistema que explica que la recaptació per aquesta venda sigui sensiblement inferior a la que correspondria a la competició espanyola per importància, dimensió i impacte internacional, i que el desequilibri d'ingressos entre els equips que més i menys reben sigui també el més gran de les lligues del nostre entorn. Aquesta debilitat en la comercialització dels drets i la consegüent inexistència d'un mercat eficient en el repartiment dels drets també semblen haver incidit en el desenvolupament limitat dels nous canals de difusió, en particular el de la televisió de pagament, que en altres països del nostre entorn s'han expandit aprofitant unes condicions en la venda dels drets audiovisuals més transparents i estables en temps i requisits d'explotació.

III

El contingut d'aquesta disposició gira sobre tres eixos fonamentals. D'una banda, encara que la titularitat dels drets audiovisuals de retransmissió en directe i/o diferit, en la seva integritat o en versions resumides i/o fragmentades, dels partits de les competicions de futbol professional s'atribueix als clubs o les entitats participants, s'estableix l'obligació de cedir les facultats de la seva comercialització conjunta a les entitats organitzadores, és a dir, a la Lliga Nacional de Futbol Professional en el cas del Campionat Nacional de Lliga de Primera i Segona Divisió, i a la Reial Federació Espanyola de Futbol respecte de la Copa de S. M. el Rei i la Supercopa d'Espanya. Aquestes entitats estan obligades a comercialitzar els drets cedits mitjançant sistemes d'adjudicació i explotació que respectin els principis d'igualtat i de llibertat d'empresa i dins del marc general de les normes nacionals i comunitàries en matèria de competència. A aquests efectes, el Reial decret llei estableix determinats criteris en relació amb el procediment per a la comercialització i l'adjudicació dels drets i reconeix a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència un paper protagonista determinant en la supervisió d'aquests procediments de contractació conjunta dels drets audiovisuals.

El segon eix sobre el qual pivota l'articulat del Reial decret llei és l'establiment del sistema de repartiment dels ingressos obtinguts per la comercialització conjunta, en el qual s'introdueixen criteris correctors que limiten les diferències entre les entitats participants que més i menys ingressos han de rebre en cada temporada. Aquests criteris permeten distribuir els ingressos entre la Primera i la Segona Divisió del futbol i ponderen la distribució equitativa dins de cada categoria segons els resultats esportius obtinguts i la implantació social de cada entitat participant, mesurada per la recaptació en abonaments i taquilla mitjana i l'aportació relativa en la generació de recursos per la comercialització de les retransmissions televisives.

En tercer lloc, una vegada distribuïts els ingressos obtinguts de la comercialització, cada entitat participant ha d'assumir les contribucions obligatòries que s'estableixen per al Fons de compensació de les entitats esportives que disputin la competició del futbol professional i descendeixin de categoria; per a les polítiques de promoció de la competició professional i del futbol aficionat que duen a terme respectivament la Lliga Nacional de Futbol Professional i la Reial Federació Espanyola de Futbol; i per a les polítiques del Consell Superior d'Esports en suport de la Primera Divisió del futbol femení, la Segona Divisió B del Campionat nacional masculí i les associacions de futbolistes, àrbitres, entrenadors i preparadors físics.

En aquest sentit, cal recordar que el sistema esportiu, tributari de l'autonomia amb la qual organitzacions internacionals el van inspirar de la manera que ara el coneixem, i que salvaguarden de manera gelosa, és un ecosistema complex. L'existència de mesures de solidaritat internes, complementària de les generals de la societat, és també un element comú distintiu d'aquest món de l'esport. Es dona a totes les organitzacions a través d'institucions variades (drets de formació, compensacions a les categories inferiors, etc.). És raonable que la màxima font d'ingressos de l'esport més professionalitzat amb àmplia diferència serveixi també per finançar la base d'aquesta piràmide de la qual és la cúspide. Així, l'interès general també inclou destinar partides d'aquests ingressos al futbol aficionat, al futbol femení, el desenvolupament del qual és molt inferior per raons històriques que no deixen de contenir discriminacions que reclamen la seva compensació, a les categories no professionals del futbol, de les quals es nodreixen no poques vegades les seves plantilles i des de les quals ascendeixen cada any el 20 per 100 dels equips de la Segona Divisió professional, o a la resta de modalitats esportives i esportistes que enriqueixen la imatge del nostre país i ofereixen als nostres ciutadans la seva dedicació i les seves victòries, i que molt generalitzadament acaben les seves carreres esportives sense haver pogut ni tan sols començar la seva carrera com a cotitzadors.

Finalment, el Reial decret llei recull també algunes mesures organitzatives i un règim transitori que han d'assegurar una implantació progressiva i estable dels seus continguts, i es completa amb la modificació parcial d'algunes altres lleis estretament vinculades amb la pràctica del futbol professional. Així, s'estableix un procediment per garantir l'explotació no exclusiva dels drets per al mercat nacional dels partits del Campionat Nacional de Lliga de Primera Divisió destinats a la televisió de pagament, atenent el caràcter essencial d'aquests continguts per a aquest mercat, així com per al mercat connex dels serveis de comunicacions electròniques, la comercialització dels quals es fa habitualment de manera empaquetada. Així mateix, es modifica la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, per ajustar el temps dels resums esportius que es poden incloure en els espais informatius de caràcter general als últims criteris jurisprudencials del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Es modifica també la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, amb la finalitat de reforçar els sistemes de control econòmic i financer de les societats anònimes esportives, així com per evitar la utilització d'aquestes societats amb finalitats que puguin afectar l'equilibri financer de la competició i de les entitats que hi participen.

IV

En principi, l'existència d'ineficiències en un mercat de béns i serveis constitueix un afer estrictament privat, la solució del qual incumbeix als agents que hi operen. Qualsevol intervenció pública ha de tenir caràcter excepcional i s'ha de justificar en raons d'interès general superiors.

En el cas del mercat de drets audiovisuals de les competicions de futbol professional hi ha tres raons que legitimen la intervenció urgent del Govern: d'una banda, la indiscutible rellevància social de l'esport professional, en segon lloc, la demanda reiterada i unànime de la intervenció esmentada des de tots els sectors afectats i, finalment, la necessitat de promoure la competència en el mercat de la televisió de pagament actuant sobre un dels seus actius essencials.

La rellevància social de l'esport professional a Espanya i, concretament, del futbol constitueix una evidència que queda reflectida en els estudis estadístics i d'opinió. De fet, el futbol és la disciplina esportiva que té més esportistes federats (855.987 el 2013, la qual cosa representa el 25,2 per 100 del total de llicències federatives), que participen en competicions oficials a través de 21.584 clubs esportius.

Però l'interès pel futbol va més enllà de la seva pràctica, com revela el baròmetre del CIS de juny de 2014, que indica que un 48 per 100 de la població es manifesta interessada en el futbol, encara que no el practiqui. Curiosament, quan es pregunta per la condició de simpatitzant amb equips de futbol professional, aquest percentatge s'eleva al 67,4 per 100.

Aquest elevadíssim interès de la societat pel futbol professional condiciona els hàbits de consum de la població. De fet els simpatitzants dels equips de futbol professional confessen que veuen, sempre que poden, els seus partits per televisió (74,9 per 100), fins i tot a través de serveis de televisió de pagament (15,5 per 100), que assisteixen a partits en directe (32 per 100) i que adquireixen productes d'ús personal comercialitzats amb la marca del seu equip (30,1 per 100).

Aquestes dades d'opinió es veuen ratificades pels indicadors d'assistents als estadis de futbol i d'audiència televisives que recull la Lliga Nacional de Futbol Professional en les seves memòries anuals. Així, en la temporada 2013/14, més de 13 milions de persones van assistir als estadis a presenciar en directe partits de la Primera i Segona Divisió de futbol, i les audiències televisives van superar els 210 milions d'espectadors.

Tampoc és menyspreable la contribució del futbol professional a l'activitat econòmica i el seu impacte directe i indirecte en la generació de riquesa i ocupació, que afecta sectors variats com els relacionats amb el turisme, la publicitat i el patrocini, la comercialització de les tecnologies de la comunicació, tots importants al nostre país.

La segona raó que justifica la intervenció normativa del Govern és la dificultat dels operadors per adoptar, per la via de l'autoregulació, un model eficient de gestió dels seus drets audiovisuals. El model de venda individual, vigent des de la temporada 1997/1998, ha estat sotmès a una revisió permanent per part dels òrgans jurisdiccionals i de les autoritats de competència espanyoles davant les relacions diverses i complexes establertes entre els múltiples agents que intervenen en el mercat de les retransmissions televisives del futbol. Aquestes tensions s'han plantejat tant entre els clubs oferents com entre els operadors demandants dels drets audiovisuals.

És oportú recordar la crisi endèmica que ha assolat el futbol professional històricament. Els successius «plans de sanejament» afrontats des de fa dècades no han impedit la liquidació periòdica d'equips històrics, el pas per situació concursal d'un alt percentatge dels equips professionals, l'acumulació de deutes superiors a quatre mil milions d'euros entre els 42 equips del futbol professional al final de la temporada 2011/2012. El futbol professional està afrontant un canvi cultural profund contra aquesta tendència històrica sense excepció de pèrdues contínues en el compte de resultats. A través de les mesures de control econòmic i financer promogudes pel Consell Superior d'Esports, els dos últims exercicis han pogut reduir de manera significativa aquest deute, i s'ha desafiat aquesta inèrcia. Però no seria raonable emprendre aquest esforç sense disposar de la millor eina, estesa a totes les competicions esportives professionals del món, com és la venda centralitzada dels drets de televisió.

L'enorme tensió acumulada durant l'última dècada ha impedit que les parts arribessin a un acord sobre la comercialització conjunta dels drets audiovisuals i el repartiment d'aquests ingressos, com va passar en altres competicions professionals a Europa (Premier League anglesa i Bundesliga alemanya), i hauria estat desitjable. En aquest context, l'únic consens que s'ha aconseguit concitar se sintetitza en el comunicat de la

Junta Directiva de la Reial Federació Espanyola de Futbol de 7 d'abril de 2015, que va acordar «Ratificar la unitat del futbol espanyol, manifestada a la reunió d'avui, per tots els membres representants tant del futbol professional com aficionat, amb el suport incondicional de la RFEF i de la LFP, per a la promulgació, amb caràcter urgent, d'un reial decret llei que reguli la comercialització unificada dels drets audiovisuals i el seu repartiment solidari amb tot el futbol espanyol.»

És a dir, les dificultats del sector per autoregular-se han portat els actors a reclamar l'actuació urgent del Govern, que únicament accedeix a intervenir en atenció a la dimensió i rellevància social del futbol professional a Espanya, per facilitar la superació de l'obstacle més gran perquè aquesta activitat econòmica i que alhora ocupa un lloc important entre els interessos de molts ciutadans es pugui dur a terme amb normalitat, com a la resta dels països del nostre entorn.

La necessitat extraordinària i urgent de la intervenció deriva de la situació contractual dels clubs i les entitats participants en relació amb la comercialització dels seus drets audiovisuals. Encara que, com a conseqüència de la comercialització individual, els supòsits són diversos, la majoria dels clubs i les entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga ja han subscrit contractes per a la comercialització individual dels seus drets fins a la temporada 2015/16, i haurien de concloure les negociacions del nou període de venda el 2015. Alguns contractes individuals acaben la seva vigència en la temporada 2014/15 i els clubs corresponents estan en disposició de negociar i subscriure nous contractes, que podrien prorrogar la seva vigència fins a la temporada 2017/18. D'altra banda, els drets d'explotació en els mercats internacionals únicament estan comercialitzats per a la temporada 2014/15.

En conseqüència, en aquest moment, és possible l'explotació dels drets audiovisuals de la temporada en curs (2014/15) en els mercats nacional i internacional, però a partir de la temporada 2015/16 es planteja una situació d'incertesa, que només quedaria garantida mitjançant la posada en comú de tots els drets individuals. És especialment compromesa la comercialització dels drets en els mercats internacionals, que és pràcticament inviable en les circumstàncies actuals, ja que és impossible oferir un paquet conjunt als operadors estrangers interessats. La proximitat de la següent temporada fa que aquest producte es devaluï contínuament, i se substitueixi per alternatives competidores de la nostra Lliga de Futbol. Cap fórmula diferent de la venda centralitzada permet la comercialització fora d'Espanya, atès que d'una altra manera és gairebé impossible que un sol agent econòmic pugui oferir als operadors dels diversos països el producte «Lliga Espanyola». La incapacitat del sector per poder propiciar aquesta comercialització exigeix una actuació urgent que permeti sortir al mercat i no seguir perdent oportunitats.

En aquestes circumstàncies, es dona l'oportunitat d'implantar amb plenes garanties el sistema de comercialització centralitzada dels drets audiovisuals a partir de la temporada 2016/17, amb respecte als compromisos contractuals vigents. Per aconseguir aquest objectiu, és imprescindible que els nous contractes que estan negociant les entitats esportives que encara no els han comercialitzat en la temporada 2015/2016 tinguin una vigència d'una única temporada.

Atès que aquests nous contractes s'estan negociant en aquests moments i s'haurien de subscriure amb una antelació suficient respecte a l'inici de la propera temporada (setembre de 2015), és de necessitat extraordinària i urgent l'aprovació de la norma legal que permeti la implantació del model d'explotació i comercialització conjunta i que aporti definitivament seguretat a tots els operadors i agents potencialment implicats.

Finalment, s'ha d'assenyalar que els drets audiovisuals de les competicions professionals de futbol constitueixen un actiu estratègic de primer ordre per a les empreses que operen en el mercat de la comunicació audiovisual de televisió de pagament i, en conseqüència, la submissió de la seva comercialització a un règim jurídic que garanteixi l'accés a la seva explotació en règim de lliure competència ha de permetre establir una base sòlida per al desenvolupament del mercat de la televisió de pagament a Espanya.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 d'abril de 2015,

DISPOSO:

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.

1. L'objecte d'aquest Reial decret llei és establir les normes per a la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de competicions futbolístiques corresponents al Campionat Nacional de Lliga de Primera i Segona Divisió, a la Copa de S. M. el Rei i a la Supercopa d'Espanya, així com els criteris per a la distribució dels ingressos obtinguts entre els organitzadors i els participants en aquestes competicions.

Els continguts audiovisuals esmentats comprenen els esdeveniments que tinguin lloc en el terreny de joc, incloent-hi les zones del recinte esportiu visibles des d'aquest, des dels dos minuts anteriors a l'hora prevista per a l'inici de l'esdeveniment esportiu fins al minut següent a la seva conclusió, i inclouen els drets per a la seva emissió tant en directe com en diferit, en la seva integritat i en versions resumides o fragmentades, destinats a la seva explotació en el mercat nacional i en els mercats internacionals.

El que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici de l'emissió de breus resums informatius a què fa referència l'article 19.3 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els drets d'explotació de continguts per a la seva emissió a través dels serveis de comunicació audiovisual radiofònica.

Article 2. La titularitat dels drets audiovisuals.

1. La titularitat dels drets audiovisuals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei correspon als clubs o les entitats participants en la competició corresponent.

2. La participació en una competició oficial de futbol professional comporta necessàriament la cessió pels seus titulars a l'entitat organitzadora de les facultats de comercialització conjunta dels drets audiovisuals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Als efectes d'aquest Reial decret llei, i sense perjudici de les competències que reconeix la legislació esportiva general, tenen la consideració d'entitat organitzadora:

a) La Lliga Nacional de Futbol Professional, respecte del Campionat Nacional de Lliga de Primera i Segona Divisió.

b) La Reial Federació Espanyola de Futbol, respecte de la Copa de S. M. el Rei i de la Supercopa d'Espanya.

3. Sense perjudici de les facultats de les entitats comercialitzadores, el club o l'entitat a les instal·lacions del qual es disputi un esdeveniment esportiu de les competicions a què es refereix l'article 1 s'ha de reservar l'explotació dels drets següents:

a) L'emissió en diferit del partit a partir de la finalització de la jornada esportiva, sempre que ho faci directament a través d'un canal de distribució propi dedicat temàticament a l'activitat esportiva del club o l'entitat participant.

b) L'emissió en directe, dins de les instal·lacions en què tingui lloc l'esdeveniment esportiu, del senyal audiovisual televisiu corresponent a aquest esdeveniment.

4. Els drets audiovisuals no inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei els poden explotar i comercialitzar individualment els clubs o les entitats participants, directament o a través de tercers.

Article 3. Deure de col·laboració en la producció i el transport dels continguts audiovisuals.

Els clubs o les entitats participants a les instal·lacions dels quals es duguin a terme esdeveniments esportius a què es refereix aquest Reial decret llei han de prestar la seva plena col·laboració amb l'entitat o entitats encarregades de la producció i el transport dels continguts audiovisuals per a l'acompliment adequat de les seves funcions, sense que en cap cas pugui reclamar contraprestació o compensació per les despeses ordinàries eventuais que derivin de la utilització del recinte esportiu o les seves instal·lacions per a les funcions esmentades.

En tot cas, la producció i el transport dels continguts audiovisuals s'han de fer de manera que no es vegin afectats ni el desenvolupament del mateix esdeveniment esportiu, ni l'explotació pel club o l'entitat participant dels drets a què es refereix l'apartat 3 de l'article 2, ni qualsevol altra activitat comercial que es dugui a terme en el recinte esportiu o en les seves instal·lacions.

Article 4. Condicions de comercialització conjunta dels drets audiovisuals.

1. El sistema de comercialització i explotació dels drets audiovisuals es regeix pel principi de llibertat d'empresa dins del marc del sistema d'avaluació establert per la normativa europea i espanyola de la competència.

2. La comercialització dels drets audiovisuals en els mercats nacional i de la Unió Europea es pot fer en règim d'explotació exclusiva o no exclusiva, incloent-hi les modalitats de comercialització no exclusiva en igualtat de condicions a tots els operadors interessats, de conformitat amb el que preveu aquest article.

3. Les entitats comercialitzadores han d'establir i fer públiques les condicions generals que han de regir la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals objecte de comercialització centralitzada, incloent-hi la configuració de les ofertes per a la seva explotació en els mercats nacional i de la Unió Europea, les seves agrupacions en lots i els requisits per a la seva adjudicació i explotació, que en tot cas han de respectar els límits i els principis que estableix aquest Reial decret llei.

Sense perjudici del que preveuen la Llei 3/2013, de 4 de juny, i la resta de normativa de competència, amb caràcter previ a l'aprovació de les condicions esmentades, les entitats comercialitzadores han de sol·licitar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència l'elaboració d'un informe sobre aquestes condicions de comercialització de drets. Aquest informe s'ha d'elaborar en el termini d'un mes des que se sol·liciti.

4. Als efectes de determinar les condicions de comercialització centralitzada de drets que assenyala l'apartat anterior, s'han de tenir en compte els criteris següents:

a) En les condicions de comercialització s'ha de concretar l'abast dels lots de drets objecte de comercialització, amb indicació, en particular, dels continguts inclosos en cada lot, l'àmbit geogràfic per a la seva explotació, si es destinen a la seva emissió en obert o en codificat i els que han de ser objecte d'explotació exclusiva o no exclusiva.

b) S'ha de garantir la comercialització dels drets corresponents als esdeveniments d'interès general per a la societat, als quals es refereixen l'article 20 i la disposició transitòria sisena de la Llei 7/2010, de 31 de març.

c) S'ha de precisar en les condicions de l'oferta la data i l'horari de celebració de cadascun dels esdeveniments comercialitzats o les condicions que permetin la seva determinació als adjudicataris.

d) L'adjudicació dels drets s'ha d'efectuar mitjançant un procediment públic, transparent, competitiu i sense discriminació de licitadors, basat en criteris objectius entre els quals han de figurar, principalment, la rendibilitat econòmica de l'oferta, l'interès esportiu de la competició, i el creixement i el valor futur dels drets audiovisuals que pugui aportar l'adjudicatari.

e) L'adjudicació de cada lot o paquet s'ha de fer de manera independent. Les condicions d'adjudicació establertes per les entitats comercialitzadores i les ofertes

presentades pels licitadors no poden estar condicionades a l'adquisició de determinats paquets o lots o a la concurrència de determinats esdeveniments.

- f) La durada dels contractes de comercialització no pot excedir els tres anys.
- g) Una mateixa persona o entitat no pot ser titular o adquirir de manera directa o indirecta drets exclusius d'explotació en el mercat nacional de continguts corresponents a més de dos paquets o lots, bé sigui en el procés de licitació o en un moment posterior mitjançant l'adquisició o cessió de drets adquirits per tercers, llevat que en algun lot o paquet no hi hagi licitadors o adquirents o altres ofertes econòmicament equivalents.
- h) Les entitats comercialitzadores han de comercialitzar els drets que gestionin amb la suficient antelació perquè la seva explotació es porti a terme d'una manera adequada.

5. Les condicions de comercialització dels drets audiovisuals en els mercats internacionals s'han de fer públiques i s'han de sotmetre a l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en els termes que preveu el paràgraf segon de l'apartat 3 d'aquest article. L'entitat comercialitzadora ha d'oferir a través de la web informació actualitzada sobre els contractes de comercialització vigents.

6. Si algun dels adjudicataris no explota els drets audiovisuals, les entitats comercialitzadores poden resoldre el contracte i adjudicar-lo a un altre licitador, sense perjudici de les estipulacions acordades.

7. Els drets audiovisuals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei que no siguin objecte de comercialització conjunta els poden explotar i comercialitzar individualment els clubs o les entitats participants, directament o a través de tercers.

Article 5. *Criteris de repartiment dels ingressos entre els participants en el Campionat Nacional de Lliga.*

1. Els ingressos obtinguts per l'explotació i la comercialització conjunta dels drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga s'han de distribuir entre els clubs i les entitats participants en la Primera i Segona Divisió de conformitat amb els criteris que estableix aquest article.

2. El 90 per 100 dels ingressos s'ha d'assignar als clubs i les entitats participants en la Primera Divisió del Campionat Nacional de Lliga, i el 10 per 100 restant, als clubs i les entitats de la Segona Divisió.

3. La Lliga Nacional de Futbol Professional ha de distribuir les quantitats corresponents a cada categoria de conformitat amb els criteris que s'acordin, amb respecte, en tot cas, a les regles i els límits següents:

a) Un percentatge s'ha de distribuir entre els participants de cada categoria a parts iguals. La quantitat a repartir és del 50 per 100 en la Primera Divisió i almenys el 70 per 100 en la Segona Divisió.

b) La quantitat restant després de detreure la partida que assenyalava la lletra a) s'ha de distribuir entre els clubs i les entitats de cada categoria de manera variable. Cada meitat d'aquesta quantitat s'ha de repartir atenent cadascun dels criteris següents:

1r Els resultats esportius obtinguts. En la Primera Divisió s'han de prendre en consideració els resultats esportius de les cinc últimes temporades; els obtinguts en l'última s'han de ponderar un 35 per 100, en la penúltima un 20 per 100 i un 15 per 100 cadascuna de la tres anteriors. En la Segona Divisió, només s'ha de tenir en compte l'última temporada.

Per a l'aplicació d'aquests criteris, la quantitat a distribuir s'ha d'assignar a cadascuna de les temporades considerades, de conformitat amb els criteris de ponderació que estableix el paràgraf anterior. La quantia assignada a cada temporada s'ha de distribuir entre els participants de la manera següent:

- 1r classificat: 17 per 100.
- 2n classificat: 15 per 100.
- 3r classificat: 13 per 100.

- 4t classificat: 11 per 100.
- 5è classificat: 9 per 100.
- 6è classificat: 7 per 100.
- 7è classificat: 5 per 100.
- 8è classificat: 3,5 per 100.
- 9è classificat: 3 per 100.
- 10è classificat: 2,75 per 100.
- 11è classificat: 2,5 per 100.
- 12è classificat: 2,25 per 100.
- 13è classificat: 2 per 100.
- 14è classificat: 1,75 per 100.
- 15è classificat: 1,5 per 100.
- 16è classificat: 1,25 per 100.
- 17è classificat: 1 per 100.
- 18è classificat: 0,75 per 100.
- 19è classificat: 0,5 per 100.
- 20è classificat: 0,25 per 100.

En cas que la competició tingui més o menys de 20 participants, aquests percentatges s'han d'ajustar de conformitat amb el que disposa l'apartat següent, i s'ha de respectar la progressivitat en funció dels resultats.

2n La implantació social. Un terç de la valoració d'aquest criteri està determinat per la recaptació en abonaments i taquilla mitjana de les últimes cinc temporades, i els altres dos terços per la seva participació en la generació de recursos per la comercialització de les retransmissions televisives.

Per a l'aplicació dels criteris d'implantació social, s'ha d'establir un sistema de repartiment proporcional, sense que cap entitat pugui rebre una quantitat superior al 20 per 100 d'aquesta partida. En cas que un participant superi aquest límit, l'excés s'ha de repartir proporcionalment entre els restants.

Cap dels participants pot rebre per aquest concepte una quantitat inferior al 2 per 100 d'aquesta partida.

4. Els criteris a aplicar per a la distribució que preveu l'apartat anterior els han d'aprovar els òrgans de govern de cada categoria, per una majoria qualificada de dos terços dels vots, després de la subscripció de cada contracte de comercialització de drets per la Lliga Nacional de Futbol Professional. Si a la reunió convocada a l'efecte cap proposta aconsegueix aquesta majoria després de tres votacions, s'han de mantenir els criteris del període anterior. Si no n'hi ha, els criteris de repartiment els ha de decidir el Consell Superior d'Esports.

5. En totes dues categories, una vegada fet el repartiment de les quantitats corresponents d'acord amb els criteris que assenyala aquest article, la diferència entre els clubs i les entitats que més i menys ingressin no pot ser superior a 4,5 vegades. Si es dona aquesta circumstància, s'ha de disminuir proporcionalment la quota de totes les entitats en el que calgui per acréixer les que ho necessitin per arribar a aquesta diferència màxima.

En la mesura en què el repartiment total superi els mil milions d'euros, aquesta diferència entre qui ingressi més i menys ha d'anar disminuint progressivament fins a un màxim de 3,5 vegades, que s'assoliria amb un ingrés igual o superior a mil cinc-cents milions d'euros.

En tots dos casos, s'han de computar per a la verificació del compliment d'aquests límits tant les quantitats que es puguin percebre del Fons de compensació que preveu la lletra a) de l'article 6.1, com els ingressos que les entitats participants rebin dels adjudicataris de l'explotació exclusiva de drets audiovisuals com a contraprestació de qualsevol altra relació comercial.

6. La liquidació de les quantitats que corresponguin a cada club o entitat participant en contraprestació per la comercialització dels seus drets audiovisuals s'ha de fer per

temporades, abans de la conclusió de l'any natural en què s'iniciï cada una. Els ascensos i descensos de categoria al final d'una temporada no afecten la liquidació corresponent a aquesta temporada i només tenen efectes a partir de la següent.

Article 6. Obligacions de les entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga.

1. Per tal de millorar la promoció i el funcionament de la competició i contribuir al foment de l'esport en general, cadascun dels clubs i les entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga, en qualsevol de les seves categories, han de complir anualment les obligacions següents, en proporció als ingressos que obtinguin per la comercialització conjunta dels drets audiovisuals:

a) Un 3,5 per 100 s'ha de destinar a finançar un fons de compensació del qual es poden beneficiar les entitats esportives que disputin la competició del futbol professional i descendeixin de categoria. El 90 per 100 d'aquesta quantitat s'ha de destinar als equips que descendeixin de Primera Divisió, i el 10 per 100 restant als que descendeixin de Segona Divisió.

b) Un 1 per 100 s'ha de lliurar a la Lliga Nacional de Futbol Professional, que ho ha de destinar exclusivament a la promoció de la competició professional en els mercats nacional i internacional.

c) Un 1 per 100 s'ha de lliurar a la Reial Federació Espanyola de Futbol, com a contribució solidària al desenvolupament del futbol aficionat. Aquesta quantitat es pot incrementar en el marc del conveni al qual es refereix l'article 28 del Reial decret 1835/1991, de 20 de desembre, sobre federacions esportives espanyoles i registre d'associacions esportives. El Govern ha de determinar reglamentàriament les finalitats i els criteris de repartiment d'aquesta quantitat entre les federacions d'àmbit territorial, en funció del nombre de llicències.

d) Fins a un 1 per 100 s'ha de lliurar al Consell Superior d'Esports, que ho ha de destinar a finançar, en la quantia i els termes que s'estableixin reglamentàriament, els costos dels sistemes públics de protecció social que corresponguin als treballadors que tinguin la condició d'esportista d'alt nivell i per als qui l'esport constitueixi la seva activitat principal i, si s'escau, els convenis especials que permetin la seva inclusió en el règim especial de treballadors autònoms. Així mateix, es poden destinar a finançar ajudes a esportistes que participin en competicions internacionals.

e) Fins a un 0,5 per 100 s'ha de lliurar al Consell Superior d'Esports, que ho ha de destinar, en la quantia i els termes que s'estableixin reglamentàriament, a les finalitats següents, per ordre de preferència:

1r Ajudes a les entitats que participin en la Primera Divisió de futbol femení per finançar el pagament de les quotes empresarials corresponents a la contractació d'esportistes i entrenadors inclosos en el règim general de la Seguretat Social, així com als esportistes i entrenadors per finançar el pagament de les quotes del treballador.

2n Ajudes a les entitats que participin en la Segona Divisió B del Campionat Nacional de Lliga per finançar el pagament de les quotes empresarials corresponents a la contractació d'esportistes i entrenadors inclosos en el règim general de la Seguretat Social, així com als esportistes i entrenadors per finançar el pagament de les quotes del treballador.

3r Ajudes a les associacions o els sindicats de futbolistes, àrbitres, entrenadors i preparadors físics, en funció del nombre de llicències que tingui cadascun en les categories nacionals. Quan dins d'un mateix col·lectiu hi hagi diverses associacions o sindicats, les quantitats s'han d'assignar en funció de la seva representativitat acreditada.

El Consell Superior d'Esports pot subscriure convenis amb aquestes associacions perquè els recursos obtinguts s'utilitzin per facilitar la inserció en el mercat de treball d'aquests esportistes quan finalitzi la seva dedicació al futbol, així com per finançar-ne les despeses de funcionament.

2. El pagament dels deutes líquids, vençuts i exigibles a l'Agència Estatal d'Administració Tributària i a la Tresoreria General de la Seguretat Social té caràcter preferent al compliment de les obligacions que preveu l'apartat anterior.

Article 7. Òrgan de control de la gestió dels drets audiovisuals de la Lliga Nacional de Futbol Professional.

1. Dins de la Lliga Nacional de Futbol Professional s'ha de constituir un òrgan de control de la gestió dels drets audiovisuals, amb les competències següents:

- a) Gestió de la comercialització i explotació dels drets audiovisuals, amb respecte a les normes estatutàries i reglamentàries.
- b) Proposta als òrgans de govern de la Lliga Nacional de Futbol Professional de les decisions sobre els criteris de repartiment que estableix l'article 5.
- c) Control, revisió i auditoria de la gestió comercial i dels resultats econòmics derivats de l'explotació i la comercialització conjunta dels drets audiovisuals, amb l'acord de totes les mesures que consideri oportunes per facilitar a les entitats participants conèixer, amb total transparència, tant la totalitat de dades relatives a la comercialització i els resultats econòmics esmentats, com la totalitat de les dades utilitzades per a l'obtenció de les quantitats que a cada entitat participant correspon percebre per cadascun dels conceptes.
- d) Establir el patró per a la producció i la realització de la gravació audiovisual de les competicions oficials de caràcter professional que asseguri un estil comú que fomenti la integritat de la competició, el compliment de la reglamentació vigent sobre la celebració dels partits i el valor del producte.
- e) Determinar les quantitats que correspongui percebre a cada entitat participant per la comercialització dels drets audiovisuals, en aplicació dels criteris que estableix l'article 5.
- f) Obtenir i verificar les dades necessàries per valorar la implantació social de les entitats participants i qualsevol altra que sigui necessària per poder determinar els ingressos que a cada una correspon percebre de les partides variables.
- g) Publicar a través del web, abans de la conclusió de l'any natural en què hagi començat cada temporada, els criteris de repartiment dels ingressos audiovisuals, les quantitats que corresponguin a cada entitat participant i les quantitats aportades en compliment de les obligacions que preveu l'article 6.1.
- h) Qualsevol altra que li atribueixi la present disposició o que li deleguin els òrgans corresponents de la Lliga Nacional de Futbol Professional.

2. Aquest òrgan de control, la composició del qual s'ha de renovar cada temporada, ha d'estar integrat pels membres següents:

- a) Els dos clubs o societats anònimes esportives que més ingressos hagin rebut per drets audiovisuals derivats de l'àmbit nacional en els últims cinc anys.
- b) Dos clubs o societats anònimes esportives de Primera Divisió, diferents dels de l'apartat anterior, elegits en votació pels equips d'aquesta categoria.
- c) Un club de la Segona Divisió elegit pels clubs o societats anònimes esportives d'aquesta categoria.
- d) El president de la Lliga Nacional de Futbol Professional, el vot del qual dirimeix els eventuais empats en les votacions.

3. El Consell Superior d'Esports i la Reial Federació Espanyola de Futbol han de ser convocats a les reunions d'aquest òrgan, i hi poden participar amb veu però sense vot.

De la mateixa manera, també s'han de convocar a les reunions de l'òrgan de control de la gestió dels drets audiovisuals, i hi poden participar amb veu però sense vot, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social, com a creditors públics, mentre algun dels clubs o entitats participants tinguin imports pendents de pagament davant alguna de les administracions esmentades.

4. Els membres d'aquest òrgan de control han de comunicar al president de la Lliga Nacional de Futbol Professional qualsevol situació de conflicte d'interès, directe o indirecte, que puguin tenir per a l'exercici de les seves funcions. En tot cas, s'entén que hi ha conflicte d'interessos quan concorrin en el membre de l'òrgan els motius que preveu l'article 28.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El membre afectat s'ha d'abstenir d'intervenir en els acords o les operacions a què el conflicte es refereixi i, en cas que no ho faci, pot ser recusat, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer.

Article 8. Especialitats en la comercialització i el repartiment dels drets audiovisuals de la Copa de S. M. el Rei i de la Supercopa.

1. La Reial Federació Espanyola de Futbol pot comercialitzar directament els drets audiovisuals de la Copa de S. M. el Rei i de la Supercopa d'Espanya, de conformitat amb l'article 4.

La Reial Federació Espanyola de Futbol ha de repartir els ingressos que obtingui de la comercialització d'aquests drets de conformitat amb els criteris següents:

a) El 90 per 100 dels ingressos s'ha de destinar als equips de la Lliga Nacional de Futbol Professional i s'han d'assignar de conformitat amb les regles que preveu l'article 5. Als efectes de l'aplicació del criteri 1r de la lletra b) de l'article 5.3, s'han de prendre en consideració únicament les entitats que disputin la ronda de vuitens de final de la competició durant les cinc últimes temporades, amb la ponderació següent: campió, 22 per 100; subcampió, 16 per 100; semifinalistes, 9 per 100; quarts de final, 6 per 100; vuitens de final, 2,5 per 100.

b) El 10 per 100 restant s'ha de destinar a la promoció del futbol aficionat i als equips d'altres categories que participin en la competició.

En el si de la Reial Federació Espanyola de Futbol, s'ha de constituir un òrgan de gestió de la mateixa composició que el que estableix l'article 7, amb dues especialitats:

a) El president de la Lliga Nacional de Futbol Professional ha de ser substituït pel president de la Reial Federació Espanyola de Futbol.

b) Ha de ser membre de l'òrgan un club de la Segona Divisió B, elegit pels clubs o les societats anònimes esportives d'aquesta categoria

Aquest òrgan ha de tenir les funcions que preveuen les lletres a), d), e) i g) de l'article 7.1 referit a les competicions que exploti o comercialitzi.

2. Alternativament, la Reial Federació Espanyola de Futbol pot encarregar la comercialització d'aquests drets a la Lliga Nacional de Futbol Professional, sempre que respecti les regles següents:

a) Queden exclosos d'aquest encàrrec el partit final de la Copa de S. M. el Rei i la Supercopa d'Espanya, que han de ser comercialitzats o explotats directament per la Reial Federació Espanyola de Futbol.

b) La Reial Federació Espanyola de Futbol ha de rebre de la Lliga Nacional de Futbol Professional, com a contraprestació, la quantitat més gran entre l'1 per 100 dels ingressos totals obtinguts per la comercialització conjunta dels drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga o deu milions d'euros actualitzats.

c) La Reial Federació Espanyola de Futbol no està obligada a compensar econòmicament cap dels equips del futbol professional i ha de destinar el percentatge de la contraprestació rebuda que determini la seva Assemblea General a les entitats participants de les categories no professionals que disputin la Copa de S. M. el Rei.

d) La Lliga Nacional de Futbol Professional ha de repartir els ingressos que obtingui de la comercialització d'aquests drets entre els participants en el Campionat Nacional de Lliga, de conformitat amb les regles que preveu l'article 5, i ha d'aplicar els criteris esportius que preveu la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article.

En cas de comercialització conjunta amb els drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga, el repartiment s'ha de fer de conformitat amb el que preveu l'article 5, amb les especialitats següents en l'aplicació del criteri 1r de la lletra b):

1r El 22 per 100 s'ha d'assignar en funció dels resultats esportius en el Campionat Nacional de Lliga, de conformitat amb les regles que preveu el mateix article.

2n El 3 per 100 restant s'ha d'assignar en funció dels resultats esportius en la Copa del Rei, de conformitat amb els criteris que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

e) Les entitats que participin en el Campionat Nacional de Lliga han de contribuir a les despeses de promoció de la competició en els termes que estableix l'article 6.

3. En tot cas, la Reial Federació Espanyola de Futbol ha de destinar íntegrament els ingressos obtinguts de la comercialització i l'explotació dels drets audiovisuals de la Supercopa d'Espanya i de la final de la Copa de S. M. el Rei al foment del futbol aficionat.

Article 9. *Arbitratge del Consell Superior d'Esports.*

1. Les entitats esportives participants en una competició de futbol professional, d'acord amb el que disposin les seves normes reguladores, poden sotmetre a l'arbitratge del Consell Superior d'Esports les discrepàncies que es puguin suscitar en relació amb la comercialització i l'explotació dels drets audiovisuals.

2. El procediment arbitral es regeix pel que preveu la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge. Abans de dictar laude, el Consell Superior d'Esports ha de sol·licitar l'informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

3. El Govern, mitjançant un reial decret, ha d'establir les normes que regulin l'exercici de la funció arbitral pel Consell Superior d'Esports, i ha d'assegurar la transparència en la designació dels àrbitres i la seva independència.

Disposició addicional primera. *Pagament dels deutes amb les administracions públiques.*

1. La Lliga Nacional de Futbol Professional pot utilitzar tots els drets la comercialització dels quals té legalment cedida com a garantia per accedir a finançament, amb l'única finalitat de facilitar als clubs i les entitats participants que la integren recursos per saldar els seus deutes amb les administracions públiques.

La Lliga Nacional de Futbol Professional ha de fer repercutir sobre cada entitat participant els deutes de la qual hagin estat cancel·lats, totalment o parcialment, amb aquests recursos financers l'import corresponent, per tal de garantir-ne la devolució.

Mentre no s'hagi efectuat l'esmentada cancel·lació de l'import íntegre dels deutes amb el finançament obtingut de conformitat amb el paràgraf anterior, la Lliga Nacional de Futbol Professional ha d'assegurar que el sistema de repartiment finalment acordat no significa un menyscabament dels drets i les garanties que tenen tant la hisenda pública com la Tresoreria de la Seguretat Social en relació amb la seva situació en data immediatament anterior a la promulgació del present Reial decret llei.

2. Aquest sistema de repartiment en cap cas pot significar una minva en els drets i les garanties dels deutes amb la hisenda pública i amb la Tresoreria General de la Seguretat Social que mantenen els clubs de futbol i les societats esportives titulars dels drets la comercialització dels quals regula aquest Reial decret llei.

Mantenen la seva plena vigència tots els embargaments, les mesures cautelars, les garanties o qualssevol altres afeccions en virtut dels compromisos adquirits per acords d'ajornaments o fraccionaments, suspensions, acords generals o singulars subscrits en el marc d'un procés concursal que recaiguin sobre els drets presents i futurs als quals es refereix aquest Reial decret llei, tot això fins a la cancel·lació completa dels deutes el pagament dels quals garanteixen.

Si és necessària la formalització de noves garanties, la Lliga Nacional de Futbol Professional i la Reial Federació Espanyola de Futbol, com a entitats comercialitzadores, s'han de subrogar en l'obligació de formalitzar-les per part del deutor i han de respondre de la seva constitució.

Particularment, en el cas que hi hagi pignoració, garantia constituïda vàlidament o per constituir, o embargament que tinguin per objecte drets audiovisuals o crèdits, efectes i valors de qualsevol tipus constituïts sobre aquests, així com si hi ha acords generals o singulars de pagament subscrits en el marc d'un procés concursal, tant de la hisenda pública com de la Tresoreria de la Seguretat Social, la Lliga Nacional de Futbol Professional i, si s'escau, la Reial Federació Espanyola de Futbol han de respondre solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris fins a la satisfacció completa de la contraprestació acordada en el seu moment, i ho han de fer en les mateixes condicions materials i temporals en què aquesta satisfacció quedava assegurada per la pignoració, la garantia, l'embargament, l'acord o qualsevol altra afecció constituïda originàriament.

Les actuacions de l'Administració tributària es poden entendre directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari, sense que sigui necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat, que preveu l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició addicional segona. *Serveis de comunicació audiovisual televisiva de pagament.*

En el cas que una única persona o entitat adquireixi els drets exclusius per a l'emissió en directe dels partits de futbol corresponents al Campionat Nacional de Lliga de Primera Divisió a través de serveis de comunicació audiovisual televisiva de pagament, per a l'àmbit nacional, ha d'oferir, amb l'antelació suficient, als prestadors de serveis de comunicació audiovisual televisiva de pagament que ho sol·licitin l'accés, almenys, a un senyal bàsic dels continguts esmentats, en condicions objectives, transparents i no discriminatòries.

Les parts han de negociar lliurement els acords de l'accés a què es refereix aquest article i les seves condicions, incloses les contraprestacions econòmiques. Qualsevol de les parts pot presentar un conflicte sobre l'accés i les seves condicions davant la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, la qual, prèvia audiència de les parts, ha de dictar resolució vinculant sobre els aspectes objecte del conflicte, en el termini que indica la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, sense perjudici que es puguin adoptar mesures provisionals fins al moment en què es dicti la resolució definitiva.

Disposició transitòria primera. *Implantació del nou sistema d'adquisició i venda de drets audiovisuals.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, cap club o entitat participant en una competició oficial de futbol professional pot subscriure contractes individuals de comercialització de drets audiovisuals, llevat que obtingui l'autorització de l'entitat comercialitzadora i que la durada del contracte no s'estengui més enllà de la data d'expiració de l'últim contracte individual en vigor.

2. El sistema de comercialització conjunta dels drets audiovisuals que preveu aquest Reial decret llei és aplicable a partir de la temporada en la qual expiri la vigència de l'últim contracte d'explotació de drets audiovisuals que hagi subscrit individualment un club o entitat que participi en la competició.

Quan els drets audiovisuals d'una temporada no hagin estat comercialitzats individualment per, almenys, el 80 per 100 dels participants en el Campionat Nacional de Lliga, la Lliga Nacional de Futbol Professional pot procedir a la comercialització conjunta dels drets no venuts individualment.

Les entitats esportives que ja els hagin comercialitzat, poden demanar a la Lliga Nacional de Futbol Professional que els inclogui en la comercialització conjunta, i aquestes entitats han d'assumir les obligacions o indemnitzacions que puguin sorgir davant de les entitats que hagin adquirit aquests drets.

3. La Lliga Nacional de Futbol Professional i, si s'escau, la Reial Federació Espanyola de Futbol poden negociar amb els adjudicataris de l'explotació i la comercialització dels

drets audiovisuals de la competició la resolució anticipada dels contractes, i han de garantir als clubs i les societats anònimes esportives que els hagin venut l'import íntegre de la contraprestació acordada.

Aquesta resolució anticipada en cap cas pot suposar un perjudici per als interessos dels creditors dels clubs i les societats anònimes esportives que hagin venut els seus drets.

Particularment, en cas que hi hagi embargaments de crèdits, efectes, valors i drets tant de la hisenda pública com de la Tresoreria General de la Seguretat Social, la Lliga Nacional de Futbol Professional i, si s'escau, la Reial Federació Espanyola de Futbol, en proporció a l'import comercialitzat per cadascuna d'aquestes dues entitats, han d'ingressar, en el moment de la resolució anticipada dels contractes, l'import total dels deutes inclosos en els embargaments esmentats.

Disposició transitòria segona. *Garantia del nivell d'ingressos dels participants en el Campionat Nacional de Lliga.*

1. Durant les sis primeres temporades posteriors a la posada en funcionament del sistema de comercialització conjunta dels drets audiovisuals que aprova aquest Reial decret llei, es garanteix el nivell d'ingressos dels clubs i les entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga en els supòsits i els termes següents:

a) Si la quantitat disponible per al repartiment entre els clubs i les entitats participants, de conformitat amb l'article 5.1, és inferior a la suma dels ingressos obtinguts per tots els participants per la comercialització individual dels drets audiovisuals en la temporada 2014/2015, no són aplicables ni els criteris de repartiment previstos ni els límits de l'article 5 i la quantitat corresponent a cada participant resulta de reduir la quantia que va rebre cada un en aquella temporada de manera proporcional a la disminució dels ingressos totals recaptats.

b) Si la quantitat disponible per al repartiment entre els clubs i les entitats participants és superior a la suma dels ingressos obtinguts per tots els participants per la comercialització individual dels drets audiovisuals en la temporada 2014/2015, però per aplicació dels criteris de repartiment la quantitat corresponent a algun dels clubs i les entitats participants és inferior a l'efectivament ingressada per aquest club o entitat en aquesta temporada, no són aplicables els límits de l'article 5.5 i s'han de reduir els imports a percebre pels clubs o les entitats amb saldos positius de manera proporcional a la seva participació en l'increment global d'ingressos. Les quantitats així reduïdes han d'acréixer els imports dels clubs i les entitats amb saldos negatius fins a assolir el 100 per 100 de l'import dels ingressos obtinguts en la temporada 2014/2015 per cadascun d'aquests.

2. Correspon a l'òrgan que preveu l'article 7 verificar les quantitats que cada entitat esportiva participant hagi rebut en la temporada 2014/2015.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta norma, i en particular:

a) L'article 21 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.

b) La disposició adicional quarta del Reial decret 1835/1991, de 20 de desembre, sobre federacions esportives espanyoles i registre d'associacions esportives.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.*

L'article 19.3 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, queda redactat en els termes següents:

«3. El dret d'emissió en exclusiva no pot limitar el dret a la informació dels ciutadans. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual que hagin contractat en exclusiva l'emissió d'un esdeveniment d'interès general per a la societat han de permetre a la resta de prestadors l'emissió d'un breu resum informatiu en condicions raonables, objectives i no discriminatòries. Aquest servei s'ha d'utilitzar únicament per a programes d'informació general i només es pot utilitzar en els serveis de comunicació audiovisual a petició si el mateix prestador del servei de comunicació ofereix el mateix programa en diferit.

No és exigible cap contraprestació quan el resum informatiu sobre un esdeveniment, conjunt unitari d'esdeveniments o competició esportiva s'emeti en un informatiu de caràcter general, en diferit i amb una durada inferior a noranta segons. L'excepció de contraprestació no inclou, tanmateix, les despeses necessàries per facilitar l'elaboració del resum informatiu. Durant l'emissió del resum s'ha de garantir l'aparició permanent del logotip o la marca comercial de l'entitat organitzadora i del patrocinador principal de la competició.

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual poden accedir, en la zona autoritzada, als espais en què tingui lloc aquest esdeveniment.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.*

Es modifica la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, en els termes següents:

U. La lletra r) de l'article 8 passa a anomenar-se s) i s'afegeix una nova lletra r), amb la redacció següent:

«r) L'administració de l'arbitratge i la designació d'àrbitres en relació amb les discrepàncies que es puguin suscitar sobre la comercialització i l'explotació dels drets audiovisuals en les competicions oficials de futbol professional i en qualsevol altra matèria que se'ls sotmeti.»

Dos. Es modifica la redacció de l'article 22, que queda redactat en els termes següents:

«1. Qualsevol persona física o jurídica que adquireixi o alieni una participació significativa en una societat anònima esportiva ha de comunicar, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, al Consell Superior d'Esports l'abast, el termini i les condicions de l'adquisició o alienació.

Quan la informació subministrada no permeti determinar les participacions posseïdes o adquirides indirectament per una mateixa persona física o jurídica, el Consell Superior d'Esports pot sol·licitar a l'adquirent qualsevol informació o documentació complementària sobre la composició de l'accionariat i la identitat dels administradors en empreses del mateix grup i societats dominants, així com sobre els negocis duts a terme a través de persona interposada.

S'entén per participació significativa en una societat anònima esportiva la que compregui accions o altres valors convertibles en accions o que puguin donar dret directament o indirectament a la seva adquisició o subscripció de manera que l'adquirent passi o deixi de tenir, juntament amb els que ja tingui, una participació en el capital de la societat igual o múltiple del cinc per cent.

2. Qualsevol persona física o jurídica que pretengui adquirir accions d'una societat anònima esportiva o valors que puguin donar dret directament o indirectament a la seva subscripció o adquisició de manera que, units als que tingui, passi a detenir una participació en el total dels drets de vot de la societat igual o superior al vint-i-cinc per cent, ha d'obtenir l'autorització prèvia del Consell Superior d'Esports i, en cas que l'adquirent sigui una persona física o jurídica resident en països o territoris amb els quals no hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària, ha de nomenar un representant a Espanya.

El Consell Superior d'Esports només pot denegar l'autorització en els casos que assenyala l'article següent. Si no recau resolució expressa en el termini de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud l'autorització s'entén concedida.

3. Als efectes que preveu aquest article, es consideren posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica:

a) Les accions o altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup tal com aquest es defineix a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors;

b) Les accions o altres valors posseïts o adquirits per les altres persones que actuïn en nom propi però a compte d'aquella, de manera concertada o formant amb aquesta una unitat de decisió a través de qualsevol tipus de vinculació jurídica, comercial, de prestació de serveis d'assessoria o de tipus familiar.

S'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que actuen a compte d'una persona jurídica o de manera concertada amb aquesta els membres del seu òrgan d'administració.

En tot cas s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i els altres valors com els drets de vot de què es gaudeixi en virtut de qualsevol títol.»

Tres. Es modifica la redacció dels apartats 1 a 4 de l'article 23 en els termes següents i es renumeren els actuals apartats 4, 5 i 6, que passen a ser apartats 5, 6 i 7:

«1. Les societats anònimes esportives i els clubs que participin en competicions professionals d'àmbit estatal no poden participar directament o indirectament en el capital d'una altra societat anònima esportiva que tingui part en la mateixa competició o que, tot i ser diferent, pertanyi a la mateixa modalitat esportiva.

2. Cap persona física o jurídica que directament o indirectament tingui una participació en els drets de vot en una societat anònima esportiva igual o superior al cinc per cent pot tenir directament o indirectament una participació igual o superior a aquest cinc per cent en una altra societat anònima esportiva que participi en la mateixa competició o que, tot i ser diferent, pertanyi a la mateixa modalitat esportiva.

3. Tampoc es poden adquirir accions d'una societat anònima esportiva o altres valors que directament o indirectament puguin donar dret a la seva subscripció o adquisició quan d'això es pugui produir l'efecte d'adulterar, desvirtuar o alterar el desenvolupament normal de la competició en què la societat participi.

4. El Consell Superior d'Esports pot acordar motivadament la suspensió de la designació d'administradors i l'exercici del dret de vot o els altres drets polítics en les entitats esportives que participin en competicions professionals en els supòsits següents:

a) Quan l'obstrucció, la resistència o la negativa a facilitar la informació o documentació corresponent impedeixi verificar el compliment de les obligacions en matèria d'adquisició de participacions significatives.

b) Quan es comprovi la inexactitud o falsedat en les declaracions que s'hagin fet o dels documents que s'hagin aportat.

c) Quan la designació dels administradors o la realització de negocis sobre les accions de les societats anònimes esportives o d'altres entitats esportives puguin adulterar, desvirtuar o alterar el desenvolupament normal de la competició.»

Quatre. Es modifica la lletra a) de l'article 76.3, que queda redactada en els termes següents:

«a) L'incompliment dels acords de tipus econòmic de la lliga professional corresponent, inclòs qualsevol acord pres vàlidament pels òrgans de representació de les entitats esmentades que afecti el control econòmic i pressupostari de les seves entitats associades.»

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, mitjançant un reial decret, pot adoptar les mesures reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació del que disposa aquesta disposició legal.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 d'abril de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY